

**Uchwała Nr XXIII/126/12
Rady Gminy Kostomłoty
z dnia 29 maja 2012 r.**

**w sprawie przyjęcia Gminnego programu wspierania rodziny na lata 2012-2014,
w gminie Kostomłoty**

*Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 176 pkt 1 oraz art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 149, poz. 887) Rada Gminy Kostomłoty **uchwala, co następuje:***

§ 1

Przyjmuje się Gminny program wspierania rodziny na lata 2012-2014, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kostomłoty.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

JANINA GAWLIK

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art. 176 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej do zadań własnych Gminy należy m.in. opracowanie i realizacja 3-letnich gminnych programów wspierania rodziny.

Mając zatem na uwadze zakres obowiązków spoczywających na Gminie należy podjąć stosowną uchwałę w tym zakresie.

*Załącznik do uchwały Nr XXIII/126/12
Rady Gminy Kostomłoty
z dnia 29 maja 2012 r.*

Gminny program wspierania rodziny

na lata 2012 - 2014

Wstęp.

1. Rodzina jako podstawowe środowisko wychowawcze.
2. Diagnoza potrzeb.
3. Analiza SWOT Gminnego Programu Wspierania Rodziny.
4. Cel główny programu: Wspieranie rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu swoich funkcji, tworzenie warunków dla rozwoju rodziny i opieki nad dzieckiem. Poprawa jakości życia rodzin i dzieci poprzez rozwój aktywności własnej oraz zapobieganie marginalizacji życia rodziny.

Cele szczegółowe:

- 4.1. Pomoc rodzinie z zaburzonym funkcjonowaniem oraz znajdującej się w sytuacji trudnej i kryzysowej.
- 4.2. Zapewnienie w środowisku lokalnym opieki i oddziaływania wychowawczego dzieciom i młodzieży wymagającym wsparcia i pomocy.
- 4.3. Działania na rzecz rodzin zagrożonych i zastępczych.

5. Adresaci programu.

6. Promocja i monitorowanie programu.

Podsumowanie.

Wstęp

Gminny program wspierania rodziny został przygotowany w związku z wejściem w życie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, stanowi też integralną część Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Kostomłoty na lata 2009 -2015, której jednym z celów strategicznych jest wzmocnienie funkcji rodziny.

Znaczenie rodziny dla społeczeństwa pozostaje na najwyższej pozycji. W rodzinie wychowują się kolejne pokolenia, które w okresie swej dorosłości kształtują społeczeństwo. Uwzględnienie możliwości rozwojowych rodziny, jej zdolności do przewyższania i pokonywania trudności, jest podstawą programów ukierunkowanych na wspieranie i poprawę funkcjonowania rodzin. Człowiek może być rozumiany i wspierany jedynie w kontekście bliskich i znaczących systemów ludzkich, których jest częścią a spośród których najważniejsza jest rodzina.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kostomłotach jest jednostką organizacyjną samorządu lokalnego powołaną do realizacji i koordynacji działań w zakresie pomocy i integracji społecznej. Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej jednym z zadań pomocy społecznej jest rozwijanie nowych form pomocy i samopomocy w ramach zidentyfikowanych potrzeb.

Zawarte w niniejszym programie propozycje pomocowe wspierają rodzinę w prawidłowym wypełnianiu funkcji. Obejmują pomocą rodziny zagrożone różnego typu patologiami, dysfunkcyjne oraz dzieci i młodzież zagrożoną niedostosowaniem społecznym. Program będzie realizowany w toku bieżącej pracy jednostki przy pomocy innych instytucji i organizacji.

1. Rodzina jako podstawowe środowisko wychowawcze.

Rodzina jest pierwszym i podstawowym środowiskiem wychowawczym dziecka. Istnieją różne typy rodzin i postawy przez nie reprezentowane, a to wpływa na rodzaj postaw społeczno-moralnych dzieci i młodzieży wychowujących się w tych rodzinach. Prawidłowo funkcjonująca rodzina jest wartością, której – w odniesieniu do jednostki jak i globalnie – do całego społeczeństwa, nie można niczym równoważnym zastąpić.

We wszystkich społeczeństwach rodzina stanowi najmniejszą, po jednostce, komórkę społeczną. Jej charakter, wielkość i rola, jaką spełnia mogą być w różnych społeczeństwach różne, ale funkcję jaką pełni jest wszędzie taka sama.

Rodzina, zarówno ta duża, jak i mała, spełnia w społeczeństwie wiele różnych funkcji. Funkcje te można ogólnie podzielić na cztery grupy. Pierwszą i podstawową funkcją rodziny jest prokreacja i podtrzymanie ciągłości rodu. Druga polega na socjalizacji dzieci, czyli nauczaniu ich reguł zachowania, uznanych prawideł postępowania w danym społeczeństwie za właściwe i przekazania przyjętego systemu wartości. Trzecią funkcją rodziny jest zabezpieczenie podstawowych potrzeb (czyli jedzenia, schronienia i ubrania) jej członkom. Czwarta polega na wskazaniu odpowiedniego miejsca w społeczeństwie. Warto też wspomnieć, że rodzina jako grupa społeczna jest z natury cykliczna, czy też odnawialna. Człowiek, w miarę upływu lat, pełni kolejne role w rodzinie.

Istnieją różne formy rodziny, rozróżniane według odmiennych kryteriów:

- formalnego lub nieformalnego związku cywilnego stanowiącego trzon rodziny:

- o najczęściej małżeństwa mogącego mieć charakter monogamii lub poligamii,
- o konkubinatu,
- o związku partnerskiego.

Kiedy mówimy o rodzinie jako systemie społecznym, myślimy przede wszystkim o procesie - komunikowaniu się, działaniu i współdziałaniu poszczególnych elementów, a nie o strukturalnych cechach układu. Tak więc rodzina, jeśli rozpatrywać ją w perspektywie systemowej, to grupa współzależnych od siebie osobników, których łączy poczucie historii, więzi emocjonalne oraz strategie działania w celu zaspokojenia potrzeb zarówno całej rodziny, jak i jej członków.

Funkcjonalna, zdrowa rodzina ma następujące cechy:

- zabezpiecza przetrwanie i rozwój;
- zaspokaja potrzeby emocjonalne swoich członków; potrzeby te obejmują znalezienie równowagi pomiędzy autonomią i zależnością oraz nauką zachowań społecznych i seksualnych;
- zapewnia rozwój i wzrastanie każdego członka, w tym także rodziców;
- jest miejscem, gdzie rozwija się poczucie własnego "ja";
- jest podstawową "jednostką socjalizacji" i ma decydujące znaczenie dla przetrwania społeczeństwa.

2. Diagnoza potrzeb.

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia. Szukający pomocy oczekuje odreagowania swoich emocji, wglądu w przyczyny sytuacji trudnej oraz pomocy w dokonaniu zmian w swoim życiu. Pomoc społeczna wkracza w sytuację osób i rodzin wtedy, gdy nie są one w stanie pokonać trudności życiowych własnym staraniem. Pomocy tej udziela się osobom i rodzinom, w szczególności z powodu:

- ubóstwa,
- sieroctwa,
- bezdomności,
- bezrobocia,
- niepełnosprawności,
- długotrwałej lub ciężkiej choroby,
- przemocy w rodzinie,
- potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności,
- bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych i wielodzietnych,
- braku umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze,
- trudności w integracji osób, które otrzymały status uchodźcy,
- trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego,
- alkoholizmu lub narkomanii,
- zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej,
- klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Celem pomocy jest zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwienie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka. Pomoc ta powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego usamodzielnienia oraz integracji ze środowiskiem. W przepisach wielokrotnie zawarta jest zasada pomocniczości, która wskazuje pierwszeństwo korzystania z własnych zasobów i uprawnień przez osoby i rodziny oraz kładzie nacisk na wspieranie a nie bezpośrednie zaspokajanie potrzeb.

Rodzina dysfunkcyjna to taka, w której występują poważne nieprawidłowości w zaspokajaniu podstawowych potrzeb biologicznych i psychospołecznych dziecka. Ma to związek ze znacznym zubożeniem rodziny, spowodowanym dewiacyjnymi zachowaniami rodziców. Należą do nich m.in. uniki pracy, nadużywanie alkoholu, przestępczy tryb życia, a także mała dbałość o potrzeby rozwojowe dziecka.

Każda rodzina dysfunkcyjna naraża dziecko na stresy, wiadomo jednak, że największe problemy stwarza alkoholizm i narkomania rodzica, przemoc we wzajemnych relacjach, wykorzystywanie oraz zaniedbywanie. Zgodnie z koncepcją rodziny jako systemu, zmiana zachodząca w którymkolwiek z elementów ma wpływ na wszystkie pozostałe. Zachowanie alkoholika zakłóca ustalony w rodzinie porządek. Kolejni członkowie rodziny zostają wytrąceni ze stanu równowagi. Reagowanie w sposób, który dotychczas się sprawdzał nie przynosi oczekiwanych rezultatów, rozpoczyna się więc poszukiwanie nowych "strategii" i ról, które pozwoliłyby tę równowagę przywrócić.

Najbardziej charakterystyczną cechą rodziny dysfunkcjonalnej jest to, że jest ona fragmentem wielopokoleniowego procesu. Tkwi ona, a raczej porusza się w swego rodzaju błędnym kole i nie potrafi się z niego wydostać opierając się wyłącznie na własnych siłach.

Pozostałe cechy rodzin dysfunkcjonalnych:

- brak w nich intymności,
- są "zakorzenione we wstydzie" (dzieci często wstydzą się swojej rodziny),
- mają utrwalone, zamrożone, sztywne role,
- ich członkowie mają zaplątane granice pomiędzy sobą, czują się tak, jak czują się inne osoby w rodzinie,
- ich członkowie nie mogą zaspokoić swoich indywidualnych potrzeb, są one odkładane, aby umożliwić zaspokojenie potrzeb systemu, dlatego w takiej rodzinie prawie zawsze istnieje jakiś niewielki poziom złości i depresji,
- system komunikacji polega na otwartym konflikcie, albo na zgodzie na to, żeby nie było niezgody, rzadko dochodzi tam do prawdziwego kontaktu,
- indywidualne różnice są poświęcane dla potrzeb systemu, jednostka istnieje dla rodziny, taka rodzinę trudno jest opuścić,
- zasady są sztywne i nie zmieniają się, takimi zasadami są na ogół kontrola, perfekcjonizm i oskarżanie,
- jawne tajemnice są częścią kłamstw, które trzymają rodzinę w zamrożonym stanie tajemnice te każdy zna i udaje, że o niczym nie wie,
- zaprzeczanie konfliktom i frustracji tworzy sytuację, w której każdy chce osiągnąć swoje cele siłą woli, daje to iluzję radzenia sobie z problemem,
- ich członkowie odrzucają granice własnej osoby dla podtrzymania systemu rodziny, jest to równoznaczne z odrzuceniem własnej tożsamości.

Podjętując rozważania na temat roli rodziny w systemie profilaktyki, trzeba zdawać sobie sprawę z aktualnych zagrożeń, jak rozwój cywilizacji. Postawy wielu ludzi nacechowane są lękiem przed przyszłością (spowodowanym brakiem perspektyw), rozczarowaniem, sceptycyzmem wobec wartości ogólnospołecznych. Wiele małżeństw się rozpada. Rodzice są

zapracowani, nastawieni na zapewnienie jak najlepszych bądź przyzwoitych warunków materialnych swojemu dziecku, zapominając o jego wychowaniu. Coraz bardziej widoczna jest różnica pomiędzy bogatymi a biednymi. Coraz więcej rodzin znajduje się na skraju ubóstwa.

Najbardziej przez taki stan rzeczy cierpią dzieci, które pozostawiane są „same sobie”, co najczęściej prowadzi u nich do zachowań dewiacyjnych, tj. niedostosowania społecznego.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2011 roku

Powód trudnej sytuacji życiowej	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
	Ogółem	
Ubóstwo	78	239
Sieroctwo	2	5
Bezdomność	7	11
Potrzeba ochrony macierzyństwa	16	83
w tym; wielodzietność	8	50
Bezrobocie	115	400
Niepełnosprawność	50	128
Długotrwała choroba	53	159
Bezradność w sprawach opiek –wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego- ogółem	53	222
w tym:		
rodziny niepełne	41	149
rodziny wielodzietne	11	85
Przemoc w rodzinie	2	4
Alkoholizm	7	18
Brak umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo – wychowawcze	1	1
Zdarzenie losowe	6	24
Sytuacja kryzysowa	1	5

Gmina Kostomłoty w 2011 liczyła 6.989 ludności, pomocy udzielono 361 osobom z 190 rodzin co stanowi 5,17 % ogółu ludności. Analiza powyższej tabeli wskazuje, że dominującymi powodami przyznania pomocy jest bezrobocie, ubóstwo, niepełnosprawność, długotrwała choroba i bezradność w sprawach opiekuńczo wychowawczych głównie w rodzinach niepełnych.

Jak wynika z powyższej analizy trudności w prawidłowym funkcjonowaniu rodziny wynikają głównie z braku środków utrzymania generowanych bezrobociem i nieumiejętnością w gospodarowaniu środkami finansowymi oraz z czynników patologicznych, takich jak alkoholizm, skłonność do przemocy, itp.

Ze świadczeń rodzinnych korzysta 59 rodzin niepełnych, 63 rodziny wielodzietne. Natomiast ze świadczeń pielęgnacyjnych na niepełnosprawne dzieci korzystają 33 rodziny, dzieci chorych korzystających z zasiłku pielęgnacyjnego jest 98.

Powyższe dane wskazują również, w jakich aspektach należy pomóc rodzinie, aby prawidłowo mogła funkcjonować i stanowiła pozytywne środowisko rozwoju młodego człowieka.

Czynniki dysfunkcyjne, które negatywnie wpływają na rodzinę wymagają od profesjonalnych służb opracowania specjalistycznych usług socjalnych, a celem pracy socjalnej z rodziną ma być wyjście z kryzysu i samodzielne prawidłowe funkcjonowanie w środowisku rodzinnym i społecznym.

Dziecku całkowicie lub częściowo pozbawionemu właściwej opieki rodziców zapewnia się, pomoc organizując opiekę w rodzinie zastępczej lub w formach instytucjonalnych dziennych i całodobowych. Umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej i placówce całodobowej następuje na podstawie orzeczenia sądu rodzinnego. Rodzina zastępcza zapewnia dziecku warunki rozwoju i wychowania odpowiednie do jego stanu zdrowia i poziomu rozwoju.

Z terenu gminy Kostomłoty na koniec roku 2011 w rodzinach zastępczych przebywało 20 dzieci, a w placówkach opiekuńczo wychowawczych 5 dzieci. Na umieszczenie w placówce opiekuńczo wychowawczej całodobowej oczekuje dwoje dzieci. Największą grupę rodzin zastępczych tworzą rodziny zastępcze spokrewnione. Skierowanie dziecka do placówki na pobyt całodobowy może nastąpić po wyczerpaniu wszystkich możliwości udzielenia pomocy w rodzinie naturalnej lub w rodzinie zastępczej. Pobyt powinien mieć charakter przejściowy, przyjęcie dziecka do placówki następuje na podstawie orzeczenia sądu rodzinnego, na wniosek rodziców lub na wniosek samego dziecka.

Do placówek wsparcia dziennego tzw. świetlic środowiskowych uczęszcza średnio każdego roku ok. 80 dzieci z rodzin, w których często istnieje problem alkoholowy przynajmniej jednego z rodziców. W gminie Kostomłoty funkcjonuje 5 świetlic środowiskowych, gdzie do każdej z nich uczęszcza ok. 15-20 dzieci miesięcznie. Dzieci otoczone opieką wychowawców w godzinach popołudniowych mają zapewnione warunki do nauki, zabawy oraz twórczego spędzania wolnego czasu. Minimalizowanie skutków niepowodzeń szkolnych, organizowanie zajęć wyrównawczych.

Ponadto do godzin popołudniowych opiekę nad dziećmi sprawują przedszkola, które funkcjonują przy szkołach i w większości są tworzone przez stowarzyszenia. Na terenie gminy brakuje żłobków. Pobyt dziecka w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej z założenia ma charakter tymczasowy do momentu odzyskania funkcji opiekuńczych przez rodziców. W ramach pracy socjalnej prowadzona jest praca z rodzicami biologicznymi w zakresie: utrzymywania stałych kontaktów z dziećmi umieszczonymi poza rodziną, możliwości wyjścia z trudnej sytuacji życiowej, podjęcia leczenia odwykowego, rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy i zwiększenia aktywności w poszukiwaniu pracy, pomocy w załatwianiu spraw urzędowych itp.

3. Analiza SWOT Gminnego Programu Wspierania Rodziny

Zalety:

- * Dostępność bezpłatnego poradnictwa specjalistycznego (psycholog, terapeuta uzależnień, doradztwo prawne)
- * Bieżące dokonywanie diagnozy potrzeb umożliwiające modyfikacje potrzeb, identyfikację celów i możliwość ich realizacji
- * Wykształcona kadra pomocy społecznej
- * Dostępność usług świadczonych dla ofiar przemocy w rodzinie przez ośrodek interwencji kryzysowej
- * Podnoszenie świadomości rodziców w sprawie właściwych relacji w rodzinie

Wady:

- * Niechęć osób do korzystania z poradnictwa specjalistycznego spowodowana oczekiwaniem wyłącznie wsparcia finansowego oraz towarzysząca temu wyuczona bezradność
- * Trudności komunikacyjne w docieraniu do placówek pomocowych
- * Brak aktywności klientów pomocy społecznej w zakresie organizacji grup wsparcia, spowodowana potrzebą zaspokajania potrzeb podstawowych, a nie wyższych
- * Niechęć do zmian spowodowana poczuciem bezpieczeństwa w tym, co jest znane
- * Brak atrakcyjnych propozycji dla młodzieży starszej zagrożonej demoralizacją

Szanse:

- * Kierowanie pomocy do konkretnych adresatów poprzez zawieranie kontraktów socjalnych, realizowanie projektów unijnych i grup wsparcia z elementami psychoedukacji przez psychologa
- * Stosowanie działań zapobiegających wykluczeniu społecznemu osób i rodzin poprzez współpracę z Policją, Gminnym Ośrodkiem Kultury, Szkołą, Ośrodkiem Zdrowia, Urzędem Gminy

Zagrożenia:

- * Brak perspektyw zatrudnienia zgodnego z aspiracjami młodych ludzi, wyjazdy zarobkowe za granicę
- * Długotrwałe bezrobocie, ubożenie powodujące spadek motywacji i wiary w sens i poprawę sytuacji
- * Patologizacja społeczeństwa poprzez brak dostępu do prawidłowych wzorców
- * Częste zmiany w systemie prawnym w szczególności w zakresie pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych.

4. Cel głównym programu.

Celem głównym programu jest wspieranie rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu swoich funkcji, tworzenie warunków dla rozwoju rodziny i opieki nad dzieckiem. Poprawa jakości życia rodzin i dzieci poprzez rozwój aktywności własnej oraz zapobieganie marginalizacji życia rodziny.

Program będzie odnosił się do Narodowego Planu Działania na rzecz dzieci, który uwzględnił w swoich działaniach - **Pomoc i wsparcie dla rodziny** - aby wszystkie dzieci były wychowywane w środowisku pełnej opieki, z uwzględnieniem prymatu form rodzinnych oraz wspieraniu rodzin dysfunkcyjnych w prawidłowym wypełnianiu obowiązków opiekuńczych i wychowawczych, jak również, aby dzieci wychowywane w rodzinach znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej mogły być wspierane finansowo w celu zapobiegania ubóstwu - art. 48, art. 71 i art. 72 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Cele szczegółowe:

- 4.1. Pomoc rodzinie z zaburzonym funkcjonowaniem oraz znajdującej się w sytuacji trudnej i kryzysowej.
- 4.2. Zapewnienie w środowisku lokalnym opieki i oddziaływania wychowawczego dzieciom i młodzieży wymagającym wsparcia i pomocy.
- 4.3. Działania na rzecz rodzin zagrożonych i zastępczych.

Powyższe cele rozpisane są jako zadania w dalszej części programu.

5. Adresaci programu.

Program skierowany jest szczególnie do rodzin niewydolnych wychowawczo, niezaradnych życiowo, rodzin żyjących w ubóstwie, w tym dotkniętych bezrobociem, rodzin dotkniętych przemocą.

Dzieci i młodzieży zagrożonej niedostosowaniem społecznym i wychowującej się w ramach instytucjonalnej i rodzinnej opieki zastępczej.

6. Promocja i monitorowanie programu.

Gminny Program Wspierania Rodziny będzie promowany poprzez:

- ulotki informacyjne,
- biuletyn informacyjny,
- strona internetowa.

Monitorowanie programu polegać będzie na gromadzeniu informacji w zakresie realizacji poszczególnych zadań i poprzez analizę statystyczną efektów zawierających się w poszczególnych zadaniach. Jak również poprzez sporządzanie sprawozdań do jednostki nadrzędnej z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej.

Podsumowanie.

Gminny Program Wspierania Rodziny zakłada tworzenie warunków dla poprawy jakości życia rodzin i dzieci. Założenie aktywizacji rodzin, pracy samopomocowej wymagać będzie włączenia adresatów programu do formułowania jego celów. Niezbędne jest systematyczne podnoszenie świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków dysfunkcji oraz promocja rodzinnego stylu życia. Wskazane propozycje zawierają przede wszystkim działania profilaktyczne i wspierające. W celu osiągnięcia zamierzonych celów w realizację programu będą włączone również inne instytucje, placówki i organizacje pozarządowe, które swoimi działaniami wspierają dziecko i rodzinę. Spodziewanym efektem realizacji programu ma być polepszenie sytuacji dziecka i rodziny, poczucia bezpieczeństwa socjalnego, ograniczenie patologii społecznej, zminimalizowanie negatywnych zachowań oraz stworzenie skutecznego systemu wsparcia dla rodziny i dziecka.

Cele szczegółowe:

Zadanie 1.	Działanie	Koszt realizacji	Źródło finansowania
Pomoc rodzinie z zaburzonym funkcjonowaniem oraz znajdującej się w sytuacji trudnej i kryzysowej.	1. Monitorowanie środowisk zagrożonych trudnymi sytuacjami życiowymi, odpowiednio wczesne diagnozowanie problemów dziecka i rodziny	W ramach zadań pracowników socjalnych przy współpracy ze Szkołą, Policją, Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.	GOPS
	2. Korzystanie z procedury Zespołu Interdyscyplinarnego, organizując pomoc rodzinie w problemie przemocy przy współpracy ze specjalistami różnych dziedzin	W ramach zadań GOPS - u	GOPS
	3. Organizowanie grup wsparcia z elementami psychoedukacji dla rodziców, którzy nie radzą sobie z problemami funkcjonowania rodziny i wychowania dziecka.	W ramach zatrudnionego psychologa.	GOPS
	4. Indywidualne konsultacje psychologa dla rodzin.	W ramach zatrudnionego psychologa.	GOPS
	5. Wyjazdowe spotkania psychologa z rodziną w miejscu jej zamieszkania przy współpracy z pracownikami socjalnymi.	W ramach zatrudnionego psychologa i pracowników socjalnych.	GOPS
	6. Doskonalenie wiedzy i umiejętności pracowników socjalnych. Odpowiednie szkolenia pracowników socjalnych do pracy z rodzinami jak również dla asystentów rodziny i rodzin wspierających.	Koszt szkolenia ok. 2.000 zł	GOPS

	7. Świadczenie usług opiekuńczo - treningowych dla rodziców niezaradnych życiowo – „Asystent Rodziny” – skierowanych do rodzin zagrożonych odebraniem dzieci. Asystent prowadzi pracę w rodzinie na czterech płaszczyznach: prowadzenie domu, doskonalenie umiejętności wychowawczych, racjonalne odżywianie, gospodarowanie budżetem. Towarzyszy rodzinie w rozwiązywaniu jej problemów na co dzień.	Roczny koszt zatrudnienia asystenta ok. 30.000 i szkolenia	GOPS, środki unijne
	8. Podejmowanie starań o przywrócenie prawidłowych więzi w rodzinach oraz ich wydolności funkcjonalnej, celem szybszego powrotu dziecka do rodziny biologicznej poprzez pracę socjalną i psychologiczną	W ramach zatrudnionych pracowników socjalnych i psychologa	GOPS
	9. Pomoc finansowa i rzeczowa rodzinom wymagającym wsparcia	Koszt udzielonych świadczeń	GOPS

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- ilość wizyt pracownika oraz psychologa w środowisku zamieszkania rodziny
- ilość osób uczestniczących w utworzonych grupach wsparcia,
- liczba szkoleń i przeszkolonych pracowników,
- ilość objętych rodzin wsparciem asystenta rodzinnego
- ilość rodzin objętych wsparciem psychologa
- ilość dzieci, które powróciły do rodziny biologicznej
- ilość rodzin korzystających z procedury Zespołu Interdyscyplinarnego

Cele szczegółowe:

Zadanie 2.	Działanie	Koszt realizacji	Źródło finansowania
Zapewnienie w środowisku lokalnym opieki i oddziaływania wychowawczego dzieciom i młodzieży wymagającym wsparcia i pomocy	1. Organizacja czasu wolnego dzieci oraz podjęcie pracy z rodziną dzieci przez właściwie zorganizowane i profesjonalnie działające placówki wsparcia dziennego	Koszt utrzymania świetlic środowiskowych	Gmina Kostomłoty
	2. Spotkania integracyjne (piknik rodzinny)	Koszt GOK - u	Gmina Kostomłoty
	3. Organizowanie imprez i konkursów okolicznościowych	Koszt GOK - u	Gmina Kostomłoty
	4. Organizowanie wypoczynku letniego dla dzieci podczas wakacji	Koszt GOPS – u i GOK – u	Gmina Kostomłoty
	5. Działające Centrum Kształcenia Na Odległość we wsiach (60 kursów bezpłatnych do wyboru), bezpłatne.	Koszt GOK - u	Gmina Kostomłoty
	6. Organizowanie spotkań cyklicznych pod nazwą „VIP - y czytają dzieciom” – Wójt, Ksiądz, Kierownicy, Dyrektorzy firm i szkół, Sekretarz itp.		Gmina Kostomłoty
	7. Zapewnienie pomocy osobom i rodzinom w nagłych sytuacjach kryzysowych, w tym bezpiecznych miejsc dla ofiar przemocy domowej. (hostel dla ofiar przemocy 7 miejsc noclegowych)	Koszt utrzymania ośrodka interwencji kryzysowej w tym wyposażenie ok. 25.000 zł	GOPS

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- ilość świetlic środowiskowych,

- ilość dzieci przebywających w świetlicach środowiskowych
- liczba osób umieszczonych w ośrodku interwencji kryzysowej
- ilość organizowanych imprez, konkursów, spotkań

Cele szczegółowe:

Zadanie 3.	Działanie	Koszt realizacji	Źródło finansowania
Działania na rzecz rodzin zagrożonych i zastępczych	1. Ustanawianie w drodze umowy rodzin wspierających, ich szkolenie i finansowanie	Koszty jakie poniesie rodzina wspierająca na pomoc rodziny przeżywającej trudności zgodnie z zawartą umową	GOPS
	2. Współfinansowanie pobytu dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub całodobowej placówce opiekuńczo wychowawczej.	Ilość dzieci x 10% wydatków na opiekę i wychowanie w I roku pobytu w rodzinie zastępczej lub ośrodku, 30% w drugim roku pobytu i 50% w trzecim roku pobytu.	GOPS

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- liczba ustanawianych rodzin wspierających,
- liczba przeszkolonych rodzin wspierających,
- liczba dzieci współfinansowanych za pobyt w rodzinach zastępczych lub placówkach opiekuńczo wychowawczych